

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 41

10. října 2010

Cena: 7 Kč

MODLITBA ZA DOMOV - EKUMENICKÉ SETKÁNÍ S POUTÍ NA ŘÍP

Tak jako v předchozích letech rozhodly se církve i letos prostřednictvím Ekumenické rady církví v ČR uspořádat v den výročí vzniku Československé republiky – 28. října – další ročník ekumenické pouti na Říp pod názvem Modlitba za domov. Novinkou letošního ročníku je výtvarná soutěž ve třech kategoriích pro děti a literární soutěž (či spíše přehlídka) pro dospělé – obě s termíny posledního možného zaslání svých děl do 15. října t. r. na adresu: MAS Říčansko, Olivova 224, 251 01 Říčany, literární díla, modlitby pak i na mail: koordinator@ricansko.eu.

Pokud jste se ještě do soutěží vyhlášených v souvislosti s letošní modlitbou za domov nezapojili, stále máte šanci tak učinit – v literární – ať již sami, či ve společenství bratří a sester ve vaší náboženské obci – napište modlitbu či báseň, anebo jinou literární formou ztvárníte stejnojmenné téma: Modlitba za domov. Rovněž tak děti, které chodí na náboženství či je máte příležitost učit ve škole, anebo prostě chodí k vám v neděli do sboru, zkuste podnítit k tomu, aby na téma Modlitba za domov namalovali obrázek. Fantazii se meze nekladou. Motivací pro děti ale i pro vás dospělé by mohla být skutečnost, že autoři, kteří přijedou 28. října do Krabčic (pod Řípem), budou na místě oceněni. Nejlepší obrázky dětí navíc budou zalaminované a vyvěšené cestou na vrchol Řípu společně s vybranými texty modliteb, které do soutěže budou zaslány. S dalšími obrázky i texty (modlitbami) se počítá i pro další duchovní cesty, které budou v nadcházejících letech ve spolupráci s Místními akčními skupinami zřizovány.

Spolupráce církví s tzv. MASKami (Místními akčními skupinami) nastala při loňském ročníku Modlitby za domov. Možná jste tehdy někteří sledovali losování církví MASKami v přímém přenosu ČT. Církev československá husitská byla takto spojena s MASK Pošembeří, další církve s dalšími regionálními MASKami. Za všechnu navázanou spolupráci řekněme, že se toto spojení zúročilo kupř. i při povodních, které postihly nejen mnohé naše sestry a bratry napříč církevním spektrem, ale i mnohé další spoluobčany, jimž duchovní společně s aktivisty z MASK pomáhali, jak bude zřejmé i z vysílání přidaného k přenosu ČT. V letoš-

ním přímém přenosu ČT z krabčického kostela pod Řípem, který začne 28. října v 15 h, bude ukázána i další spolupráce MASK s církvemi. Za Církev československou husitskou se ekumenického shromáždění přenášejícího ČT zúčastní bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta.

V Krabčicích a na Řípu vás ale kromě výše zmíněného závěrečného shromáždění přenášejícího ČT z krabčického kostela čeká i pestrý dopolední a odpolední program. Již od 10 h bude v otevřených prostorách Diakonie ČCE v Krabčicích otevřeno „tržiště“, kde se v jednotlivých stáncích představí rozličné církve, církevní projekty, diakonie a její střediska apod. Na pódiu vystoupí Happy Day Quintet a Komorní sbor Mistra Jakoubka ze Stříbra (z náboženské obce Příbram - Březové Hory), kteří budou provázet i odpolední shromáždění v krabčickém kostele. Vystoupí zde i divadelní soubor Apropos, jenž při letošním jubilejním ročníku Poutí na Sázavě rozesmál všechny přítomné děti i jejich rodiče. V areálu opět nebude chybět ani další – již výhradně dětský program – soutěže o hezky a hodnotné knižní ceny věnované Českou biblickou společností.

Kdo by se chtěl lépe seznámit s výše zmíněnými Místními akčními skupinami (MASK), bude mít příležitost nahlédnout i do jejich stánků a stanu, v němž bude probíhat konference.

Pout' na Říp je ale především setkáním modlitebním. Vámi psané modlitby, jak již bylo výše řečeno, budou lemovat stezku na vrchol hory Říp, kde v jedné z nejstarších rotund budete moci přidat své tiché modlitby ve společenství dalších poutníků, kteří sem rovněž vyjdou. Budete se zde moci zapojit též do kontinuálního biblického čtení (několik minut v každou čtvrt hodinu) na téma letošní Modlitby za domov z knihy Kazatel (11,1): „Pouštěj svůj chléb po vodě, po mnoha dnech se s ním shleď.“ S ohledem na zdravotně nezpůsobilé dlouhých pochodů do vrchu, bude toto čtení paralelně probíhat i v kapli Diakonie ČCE v Krabčicích, kde motto setkání rozvedou ve svých úvahách v každou celou hodinu i duchovní tří církví. V čase mezi čteními a modlitbami se zde budou zpívat též písně a modlitby z Taizé.

Nenechte si pout' na Říp 28. října v letošním roce ujít! Na místě můžete prožít mnohem více než před tele-

Z loňského ročníku "Modlitby za domov" v Krabčicích pod Řípem

vizními obrazovkami, dovoluje-li vám to zdravotní stav. V opačném případě vás prosíme o podporu modlitbami z vašich domovů, odkud můžete zachytit též alespoň část atmosféry setkání prostřednictvím České televize. Vy, jimž však zdravotní stav či jiné obtíže nebrání, přijďte a sdílejte se s námi na místě! Stačí, když se dostanete vlakem do Roudnice n. Labem, odkud bude v pravidelných intervalech (v celou a snad též v půl - bude ještě upřesněno) pendlovat autobus, který vás doveze do Krabčic a po skončení odpoledního programu zase odveze zpět do

Roudnice. Pojedete-li autem, dojedete až do Krabčic, kde na rozlehlém parkovišti můžete zanechat své vozidlo a dále se již pohybovat pěšky (ať již po Krabčicích, kde bude probíhat v areálu Diakonie a od 15 h v krabčickém kostele program Modlitby za domov, či rozhodnete-li se vystoupat na horu Říp – z Krabčic na úpatí hory asi 2 km a výstup do vrchu též asi 2 km, nejdete-li rovnou delší túru na vrchol hory již od vlaku.)

Pokud byste se chtěli zúčastnit akce nejen jako návštěvníci, ale byli za drobnou odměnu ochotni přispět svou rukou k dílu, hlase se prosím

bezprostředně na e-mailu tonzarova@ccsh.cz či přímo u hlavní koordinátorky akce sestry Zuzany Dvořákové na rip@erc.cb.cz. Pomoc bude potřeba ráno při stavění stánků a organizaci pouti. (Pro pomocníky bude ráno z Prahy vypraven speciální autobus, který je odveze po skončení zpět do Prahy).

Více informací a aktualizovaný program můžete sledovat na stránkách www.modlitbazadomov.cz

Těším se vámi na setkání 28. října v Krabčicích pod Řípem!

Hana Tonzarová,
tajemnice pro ekumenu

KRÁTKÝ NÁVRAT KU KOREŇOM

Aj v týchto jesenných dňoch rezonujú v bratislavskej NO myšlienky spojené s 90. výročím vzniku Cirkvi československej husitskej. V takejto atmosfére príjemne naladení sme vyrazili na výlet, ktorého podstatou bola spoznávací exkurzia do mestečka Kralice nad Oslavou a iných zaujímavých miest Moravy. Na našej prvej zastávke v tichu vzácnnej historickej minulosti sa nám vynorila pred zrakmi priamo v dejisku jej vzniku Kralická biblia. Na originálnych pracovných náradiach sme videli a aj prakticky sme si to mohli vyskúšať, ako spod rúk vtedajších knihtlačiarov za pomoci jednoduchých mechanizmov vychádzali z tejto dielne vynaliezavosti a múdrosti významné písomnosti - Bible, medzi nimi veľa ďalších spisov i najslávnejšie diela J. A. Komenského.

V zbere v Třebíči nás čakalo milé prekvapenie. Na tomto posvätnom mieste nás vítali trebičskí bratia a sestry. V pokornom tichu sa začali ozývať lahodné tóny starobylého harmónia sprevádzané našim spevom a príhovorom brata biskupa ThDr. Jana Hradila, ktorému patrí aj autorstvo prípravy programu i realizácia celej našej exkurzno-výletnej akcie. V uliciach, alebo lepšie povedané v uličkách tohto mestečka sa nám naskytla výnimočná možnosť nazrieť prostredníctvom zaujímavej architektúry v židovskej

štvrť do kedysi pozoruhodne pulzujúceho každodenného života u nás takmer vyvraždeného židovského etnika.

Nazreli sme aj do života tých, o ktorých sme sa ešte nie tak dávno učili len negatívne – v zmysle, že ich treba odstrániť! Potom zrazu počívame, že gróf, majiteľ hradu, ako lekár bol známym filantropom a na svojom majetku zriadil pre chorých v okolí oblasti hradu Buchlov vlastnú nemocnicu, ktorú sám financoval. Liečil v tom čase progresívnymi medicínskymi metódami, čo sa mu stalo osudné. Zomrel v mladom veku infikovaný svojím pacientom na týfus po poskytnutí prvej pomoci, vtedy ešte nezvyčajným úkonom umelého dýchania z úst do úst.

„Ako teda žili grófi v moravských kaštieľoch, hradoch a zámkoch?“ - znela rečnícka otázka sympatickej sprievodkyne na obhliadke zámku v Náměšti nad Oslavou. V tom objatí krásy jeho vonkajšieho vzhľadu, v interiéri nás s jeho pôvodom postupne oboznamovala. Krásne izby plné hodnotnými, starobylými užitočnými predmetmi, rôzne maľby významných umelcov, veľká knižnica plná jedinečných kníh s optimistickými freskami na stenách, fotografie a portréty niekdajších majiteľov podávali verný obraz toho, čo sme počúvali. Fotografické zábery z grófskych polova-

Dokončení na str. 3

**Na opravy a údržbu
Památníku Mistra Jana Husa
v Husinci
můžete přispět i vy**

na účet: 43-570420277 / 0100

Variabilní symbol: 9 + číslo náboženské obce

Je konzervativní pohled neměnný?

Dle slovníku "konzervatismus" je lpění na tom, co je vžité, minulé. Patrně záleží na tom, zda to, co je vžité, je v dané době vždy správné. Z historie lidstva vidíme, že mnohé věci se v průběhu dějin měnily. A záleží na úhlu pohledu, zda dobře nebo špatně. Mám za to, že skutečné konzervativní hodnoty jsou neměnné pouze v mravní, morální oblasti. Biblické desatero je (nebo mělo by být) stálou hodnotou. Také lidské vztahy, rodina, dobré či zlé. Bílé nebo černé.

Největším problémem dnešního světa je právě relativizace těchto hodnot. Pravdivost o vztazích, dodržování smluv a slibů, zdravé rodinné vztahy, jasné morální mantinely.

Jiné je to v oblasti hospodářské, ekonomické. Podstatnou hodnotou je skutečně poctivě nabyté či zděděné soukromé vlastnictví. Soukromé vlastnictví zůstává kromě morálních vztahů pilířem zdravé společnosti, právního státu. To, že v dějinách docházelo a dochází k ekonomickým zvrátům, patří k vývoji touhy po spravedlnosti. Otrockví bylo zrušeno, nevolnictví také, v 19. století dochází vlivem dělnického hnutí k osmihodinové pracovní době, k penzím, zdravotní péči. Kancléř Bismarck nasadil latku, ve snaze předělit krvavým revolucím a převratům chudých. Cesta k právnímu státu, k lidským právům, která od biblických dob jsou touhou každého člověka. Rovnost, volnost, bratrství, hesla Francouzské revoluce, nacházejí uši. Alespoň v euro-americké společnosti. Později tyto normy přechází i do kolonií velmocí. Zde již nelze hovořit o konzervatismu v pravém slova smyslu. "Zakon-zervované" ekonomické vztahy nikdy do důsledku neexistovaly. Souvisí to s lidskou povahou, chamtivostí – na jedné straně; na druhé – s touhou širokých vrstev mít také kvalitní život. "Blahoslavení, kteří touží po spravedlnosti" – ono biblické slovo platí. V poslední době jsme často slyšeli slovo "přerozdělování". V konzervativních kruzích s pejorativním nádechem. Prý je podstatné udržet zdravý rozpočet a nezadlužovat se. Proto ve společnosti označené heslem "růst Růstu" i takzvaný právně sociální stát přestává "přerozdělovat" ekonomický, finanční kapitál lidem potřebným.

Dalším podstatným faktorem dnešní společnosti je rozpad systému rodinných vztahů. Polovina rodin se rozvádí, děti žijí v neúplných rodinách, spolky a instituce posledních dvou století pozvolna "umírají". Sokol, Orel, nadace a jiní. Církev, rodiče, instituce a autority dřívější doby, starostové, lékaři, faráři, učitelé a jiní, už dávno nemají ve společnosti svůj výrazný vliv. Jsme individualisté, solitéři; máme svůj soukromý svět. A do něj nezapadá postarat se o své stárnoucí rodiče v důchodu, do něj nezapadá společenská solidarita daná těmito autoritami a institucemi.

Do toho všeho multikulturní pohled, problémy rasismu, xenofobie, volný pohyb osob a z toho těžké problémy s nespokojenými chudými třetím světa či s romskou populací, kteří chtějí s Evropou sdílet její relativní bohatství...

K čemu tedy má vést zdravý konzervatismus?

Ekonomie patrně nemůže být prioritou, i když se musí řešit a nabízet různé alternativy. A to je nesmírně těžké. Ekonomové nemají jasné řešení. Růst "Růstu" je modlou společnosti, rozjetý vlak, který nelze zastavit, aby nedošlo k všeobecnému ekonomickému kolapsu. Co tedy zbývá? Hledat odpovědi v ekonomii a politických problémech... Ale podstatné je vracet se ke starým mravním hodnotám. V tom – zatím – selhává církev.

Petr Mečkovský

Z kazatelského plánu

20. NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

Uvěřil on i všichni v jeho domě.

J 4,53b

První čtení Písma: Da (přídavek) 3,26–27a.29a.30.41–43

Tužby:

2. Abychom všichni chopili se příležitosti žít novým životem z Krista, modleme se k Hospodinu.

3. Aby nikdo z nás nepromarnil příležitost, kterou nám Pán dopřává, a naplnili své domovy díky činěním a chválami za své ospravedlnění, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spáso! Hospodine! Daroval jsi nám milost usmíření a pokoje, aby všichni kolem nás poznali, že ty jediný, Hospodine, jsi Bůh, hodný slávy po celém světě. (Da přídavek 3,45)

Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a králuje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ef 5,15–21

Evangelium: J 4,46b–53

Čtení Písma k obětování: Ž 145,15–16

Čtení Písma k požehnání:

Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Přijali jsme tvé svaté dary. Chceme zachovávat tvá svatá přikázání v síle tvého svatého Ducha, abychom nepřišli k soudu, ale přešli smrti do věčného života. Ano, blaze těm, kdo vedou bezúhonný život, těm, kdo žijí tak, jak učí Hospodinův zákon. (Srv. Ž 119,1)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil. Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 70 nebo 72, 293, 306

RUDOLF MEDEK: HUSITSTVÍ V BOHOSLUŽBĚ, UČENÍ A ŽIVOTĚ CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ 10

Pokračování z minulého čísla

Předurčení jsou ti, kteří jistě budou spaseni, předzvěděni jsou ti, o kterých Bůh ví, že pro své hříchy nevedou do života věčného. Podle Husa patří k církvi jenom předurčení. My v ČČSH těchto označení neužíváme. Jsme si však vědomi toho, že mají základ v Písmu, a skutečnost, kterou chtějí vyslovit, považujeme za Boží tajemství, které se vymyká rozumovému vysvětlení. Kdybychom však pro pochopení shody a neshody našeho učení s M. Janem Husem zůstali u jeho formulací, pak v pojetí ČČSH patří k církvi nejenom předurčení, ale i předzvěděni. „K Boží církvi patří každý, kdo byl pokřtěn a žije v obecnosti s Kristem i v bratrství společného života v místní obci.“ (Základy víry ČČSH, teze 33). Církev tvoří jen vyvolení Boží, ale také hříšníci. V tom se s Husem neshodujeme, na jeho pojetí však navazujeme tam, kde říkáme, že ne všichni budou nakonec blahoslaveni, že ne všem dostane se království Božího. „Ve shromážděních Boží církve se vyskytují také nevěřící pokrytci, kteří k Boží církvi nepatří a její čistotu porušují. Konečné rozlišení a oddělení pokrytců od církve Boží nastane až konečným Božím soudem“ (Základy víry ČČSH, teze 34, 35). Podle M. Jana Husa nelze pravou církev vidět jen v církvi římskokatolické a jenom ji nazývat církví „obecnou“ (řecky: katolickou). Obecná církev je podle něho rozšířena po celém světě a své údy cítá nejenom v římské církvi, ale i v řecké a všude, kde jsou předurčení, kde byli a kde

budou. „Jednota církve obecné záleží

v jednotě předurčení tím, že jednotliví její údové jsou jedno předurčením, a v jednotě blahoslavenství tím, že jednotliví její synové jsou nakonec spojeni v blahoslavenství“ (O církvi, kap. 2). ČČSH obecnost (katolicitu) a jednotu církve vykládá jinak, navazuje však na Husa v tom, že pravou církví není jen Římskokatolická církev, ale že všechny křesťanské církve jsou pravé, protože ve všech žije Boží církev. „I shromáždění křesťanů různého významu jsou Boží církvi, protože obce, z nichž přicházejí, jsou obcemi církve Boží. Boží církve je po celém světě jednotná v tom, že jejím jediným Pánem je Otec v Synu a Duchu a že užívá svátosti křtu a večeře Páně“ (Základy víry ČČSH, teze 10.13).

Pro husitskou církev je příznačná horlivost kazatelská. Živé slovo církve je tu předním nástrojem obnovy budování církve. To se táhne celou českou reformací už od časů Milíčových. Hus mezi důvody, proč se nemůže osobně dostavit do Říma k církevnímu soudu, uvádí také ten, že nemůže přerušit kazatelskou činnost, protože to je věc samým Bohem pro lidskou spásu přikázána a jako taková je důležitější než „hádat se“ v Římě. Z toho důvodu také odmítá podrobit se církevnímu příkazu, aby přestal kázat v kapli Betlémské, „neb to jest proti Bohu a mému spasení“. Kazatelská činnost je z příkazu Páně (Mt 28,19) a tomuto příkazu musí kněz vyhovět děj se co děj. Odmítá proto oprávněnost papežské klatby a žádá, aby slovo Boží svobodně a bez překážky se hlásalo. „Mi-

lí páni a dědicové království Českého,“ píše nejvyššímu soudnímu dvoru, „přičiňte se k tomu, ať takové neshody přestanou a slovo Boží ať má svobodu mezi lidem Božím“ (Collegio iudicum Regni Bohemiae z r. 1411. Documenta Palacký). Kazatelství je poslání od Boha a není k němu zapotřebí „poslání“ (tzv. kanonické mise) od biskupa nebo od papeže. Kazatelská činnost je svobodná i co do místa. Ba dokonce platí, že kněz, když vidí, že by jinde s lepším prospěchem mohl působit, má opustit své pracoviště a odebrat se na místo hojnější žně, jak činili i apoštolové. To jen v Římě si vymyslili jinak. Chtějící naplnit svůj měsíc, vymyslili si jurisdikci (církevní pravomoc) a v ní položili kněžské působnosti meze (Ad skripta M. Stanislai).

Tyto myšlenky našly svůj ohlas ve společném programu všech husitských stran, v tzv. „Čtyřech pražských artikulech“, které učení ČČSH uvádí mezi svými prameny. Požadavek, „aby slovo Boží svobodně bylo hlášáno“, stojí tu na prvním místě. Stejně jako husité i ČČSH vidí v kázání přední nástroj obnovy a budování církve a je na linii husitského pojetí kazatelské činnosti, když živé slovo církve nevidí jen v lidské rovině, ale spatřuje v něm další tvar Božího slova. „Hlavním prostředkem zvěsti církve je kázání. Zvěst církve je lidské svědectví o Slovu Božím a současně další tvar Božího slova, vyjádřeného živým slovem v myšlení a řeči přítomnosti“ (Základy víry ČČSH, teze 92.90).

Pokračování příště

Nad Písmem

UVĚŘIL ON I VŠICHNI V JEHO DOMĚ J 4,46–53

Královský služebník se doslýchá, že Ježíš bude přítomen v okolí, a jde ho poprosit, aby mu uzdravil syna. Domnívá se, že toho syn má zapotřebí. Z příběhu je zřejmé, že syn má na ka-hánku. Tak se na Ježíše obrací s úpěnlivou prosbou, aby pomohl. A Ježíš ho okřikne, odbude. Utne. Ježíš se s ním nepárá.

Nějaká naše modelka v interview říká: „Ale já bych tam v té Americe žít nemohla, jak se tam tak všichni 24 hodin denně usmívají, i když jim jde o život. To je hrozné. Nemohla bych takto žít.“ To je dobrá poznámka. Lásky není v úsměvu. Lásky není ve slušném chování. Lásky není v etiketě. Lásky není v naskakování druhému na jeho potřeby. Lásky je v empatii, lásky je ve vztahu, ale s ním spojenou odpovědností za sebe i za můj krok vůči druhé bytosti.

V knize Netrpělivost srdce od Stefana Zweiga je tento problém krásně načrtnut. Dívka je chromá a chlapec jí dává najevo náklonnost, protože s ní má soucit. Dívka si to špatně vyloží jako lásku a začne jej manipulovat do hlubšího vztahu. Jemu je hloupé uhnout a tak jí k tomu hlubšímu vztahu dá naději. Dívka to žene dál až k potřebě slibu sňatku. Chlapec jí s jistými podmínkami sňatek přislíbí, ale pak mezi přáteli netlačen do kouta okolnostmi jim vyjeví, jak se věci mají. V kombinaci různých peripetií, jak to jen

Zweig umí, nakonec dívka páchá sebevraždu a chlapec odchází do války. Zweig v tomto románu nastavuje zrcadlo slušnosti, korektnosti, pseudosoucitu. Strachu z pravdy.

Ježíšovo: „Neuvídate-li zázraky a znamení, neuvěříte,“ je políčkem takové-muto druhu komunikace. Ježíš je přímý, je přesný. Vyjadřuje jasně své myšlenky i pocity a to nejen vůči tomuto hráči naší biblické partie, ale vůči všem. S farizeji se nemazlí, se zákoníky se nemazlí, s ženou u studny se nemazlí, každého utře, i svou matku utře. Když se tu stavoval minule a ona chtěla urychlit nějaký proces (Svatba v Káni galilejské). Ježíš si to může dovolit, protože má ty lidi rád. Protože pro ně chce věčnost a ne slušnost. Protože pro ně chce opravdovost a ne zdvořilost. Protože chce, aby milovali Boha Otce a ne boha formuli.

Královský služebník se nedá. „Pane, pojď, než mé dítě umře.“ Když to čteme, máme skoro pocit, jako kdyby Ježíše tahal za ruku. Jako malé zoufalé dítě, které si nemůže pomoci a do své poslední akce vkládá veškerou svoji naději. Jeho srdce ví, že Ježíš dítě zachrání, i když ještě neví jak. Proto říká: „Pane, pojď.“ Ale Ježíš ví, že chodit nemusí. „Vrat se domů, tvůj syn je živ.“ No to byl přece i před tím. V té větě je něco jiného, než konstatování přítomnosti. V té větě je požehnaní. Vyslání. Nová cesta, nový ži-

vot. Nový život i pro otce. A královskému služebníkovi to spiná, je mu to jasné. Obrací se, jde domů a jeho syn se uzdravil té hodiny, kdy nad ním Ježíš vyřkl oživující ortel. „A uvěřil on i všichni v jeho domě.“

Protože tohle dělá láska. Protože to je láska. Ježíš uzdravil syna královského služebníka, protože o to zrale stál. Protože Krista sám vyhledal. Protože se nedal odbýt. A protože bezpodmínečného Krista poslechl. Ježíš mu nedal záruky, dal mu slovo. Ale on pochopil, že Ježíšovo slovo je záruka.

Marta Silná

Jak často se podobáme Tonimu

ze Zweigova románu.

Jak často jsme milí

jenom proto,

abychom od druhých

měli dříve pokoj.

Tak slušní a tak krutí.

Bože, probud' nás,

abychom uslyšeli

Kristovo slovo,

abychom mu uvěřili

a byli proměněni tak,

aby skrze tuto proměnu

uvěřil i celý náš dům.

Amen.

BUDÚCNOST NAŠEJ CIRKVI

Dovoľte mi, aby som zareagoval na článok uverejnený v ČZ č. 34 „Budoucnost cirkve je v zápase o víru“. Chceme poďakovať za slová sestry Květy Červené, s ktorými sa plne stotožňujem aj ja. Povolanie do duchovnej služby Kristovho evanjelia v každej cirkvi, teda aj v našej, a to v každom čase, je výlučne Božou záležitosťou. Na človeku však je, aby, ak Božie volanie a povolanie pocíti, s pokorou ale aj odhodlanosťou v srdci na neho reagoval. Myslím, že neexistuje človek dokonalý pre duchovnú kňazskú službu. Každý, uchádzajúci sa alebo už stojaci v kňazskej službe v cirkvi, však môže a musí duchovne rásť a napredovať v sile a láske Kristovho Ducha. Je to úloha a záväzok na celý život. Pozrime do evanjelií a všimnime si, aký to boli ľudia, ktorých Pán Ježiš povolal za svojich učeníkov a apoštolov. Stotožňujem sa s ďalším názorom, že žiadny Bohom povolaný do služby (aj homosexuálne orientovaný, ale predsa len slušne žijúci človek), nemôže byť podľa ľudských kritérií, aj keď by boli stanovené s tým najlepším úmyslom, z nej predčasne vylúčený. Čo sa týka analýzy celkovej situácie v cirkvi, áno, chýba. Keby existovala, tak by z nej určite vzišlo mnoho podnetných námetov, ktoré by konkrétnejšie predznačilo ďalšie smerovanie v cirkvi. Jedna

cesta je však úplne jasná a výrazná – ísť za Kristom ako jednotlivec, ako spoločenstvo sestier a bratov, ktorých spája jedna viera, jedna láska a jedná nádej. Pôsobím ako duchovný, vikár v NO Košice na východnom Slovensku už 6. rok. Viem, čo je to zápas viery. Maličká obec (čo sa týka počtu členov poväčšine staršieho dáta narodenia, bez vlastného kostola – „sboru“) obnovená pred 12 rokmi, je doslova zázrakom na Božom misijnom poli. Tým ani náhodou nepoukazujem na moje úsilie. To by som si nikdy nedovolil. Tu vôbec nejde o mňa ale o cirkev. Totálny zákaz akejkoľvek činnosti CČS(H) na Slovensku v časoch tisoovského režimu a likvidácia sľubne sa rozvíjajúcich NO na Slovensku, medzi 16. bola aj tá naša košická. Chceme tým naznačiť, že v skutočnosti nejde o limitujúce počty ľudí zúčastňujúcich sa na nedeľných bohoslužbách. Podstatné je, aby sa bohoslužby slúžili a ľudia na nich boli zhromaždení v mene Pána Ježiša Krista, v jeho mene, na Božiu slávu. A ešte niečo je pritom dôležité, radosť zo spoločenstva. Ako napísala sestra Červená, nemáme čo iné a atraktívnejšie ponúknuť ľuďom, ako Krista a jeho evanjelium. A to jak deťom, mládeži, strednej generácii, i starším. Spôsobom pri nášania živého Krista ľuďom sa hranice nekladú. Každá snaha, pokiaľ je

podľa Božej vôle, bude požehnaná a rozmnožená. Verím tomu, ako aj sestra Červená a ďalší, že v našej cirkvi je ešte dost' služobníkov, ktorí sa naozaj snažia. Ale všetci sa musíme snažiť viac. Budúcnosť cirkvi, i tej našej nevidím čierne. Práve naopak. Pretože aj tá naša cirkev je predovšetkým Kristova cirkev. Aj dnes, ako kedysi, CČS(H) v jej počiatkoch môže byť záchranným člom pre topiacich sa ľudí na rozbúrenom mori sveta. Dobré si všimajme situáciu vo všetkých cirkvách, i v tej najpočetnejšej. Čítame o hromadných výstupoch radových veriacich, o nedôvere ľudí v cirkev, ktorá ich svojim spôsobom sklamala, atď. Naša cirkev (aj keď nie bezchybná ako to už v ľudskom spoločenstve býva) stojaca na apoštolských základoch a princípoch husitskej tradície a modernizmu, demokratických princípoch, je tu rovnako dnes a má vysielat' zrozumiteľné signály smerom k týmto ľuďom a rovnako aj k tým ešte nikde nezradeným, ale hľadajúcim.

A tak milí moji, sestry a bratia, chceme nás všetkých povzbudiť k dobrému boju, zápasu o vieru, lásku a nádej vo svetle Kristovom. Tak každý prispějeme k tomu, aby sme mohli jasne vidieť budúcnosť našej drahej cirkvi.

Ján Brian Kenneth Lauko,
vikár

KRÁTKY NÁVRAT...

Dokončení ze str. 1

čiek... Celá veselá spoločnosť nimródov s puškami na pleciah, vedľa nich dva krásne poľovnícke psy, v popredí grófsky kočič v lesníckom obleku namáhalo tlačiaci dvojkoľosový vozík, na ktorom ležal obrovský jeleň ako trofej. Bol to šestnásťročák! Aj takto to bolo vtedy – kedysi na námestskom zámku alebo na zámockom dvore. Ale reč sa zvrtila aj na život – negrófov. Spomienka na zamestnanosť v tom čase sa niesla v spojení s textilnou manufaktúrou, ktorú zriadil Jindřich Vilém Haugwitz, majiteľ panstva. Pracovalo v nej 1300 ľudí. Výrobky exportovali cez prístav Terst až do USA. Pri manufaktúre zásluhou majiteľa fungovala pre pracovníkov nemocnica s ošetrovacími lekármi a iným potrebným personálom.

Zvedavci sa vždy nájdu. „Ale ako to bolo na zámku počas druhej svetovej vojny?“ Tu nastal zlom. Čirou náhodou. Ticho a precítene, celkom nečakane na otázku odpovedala jedna z nás – návštevník, PhDr. Gabriela Škorvánkova, ktorá svojimi spomienkami, prežitými na zámku v ranom detstve rozšírila dodnes známe historické poznatky o novú, doteraz nezaznamenanú: „Všade okolo zúrila vojna. Správca zámku, príbuzný mojich rodičov, aj za cenu vlastného života ukryl pred gestapom mojich rodičov a mňa v knižnici tohto zámku. Strašne veľký pozor, aby nás nikto nevidel a nemohol zaznamenať ani to najmenšie podozrivé šuchnutie. Zaspávala som v kúte pod oknom knižnice schúlená na narychlo zhotovenom mieste s pohľadom na fresku anjeličky z protihľej strany stropu knižnice. Ten svojimi očami pozeral vždy za mnou. Ochraňoval ma a vďaka tomuto pohľadu som verila, že prežijeme. Ako malé dieťa som si nevedomouvala ľarchu tejto situácie, ale moji rodičia áno. Akokoľvek prísne ma strážili, predsa sa mi podarilo im niekedy ujsť z dohľadu. Šla som sa túlať po priestraných izbách náhodne otvorených, do ktorých som sa dostala sťa do tej trinástej komnaty z rozprávok. Aj keď vždy po bleskovom návrate ma čakal vyčítavý pohľad mojich rodičov vyjadrujúci strach z prípadnej hrôzy nášho nádejania, striehla som ďalej na možnosť opäť nazrieť do trinástej komnaty. Úzkosť v ich tvárach ma však nútila na slovo poslúchnuť aj ten najmenší pokyn. Ale bola som len decko. Ak sa na zámku objavili cudzí ľudia, museli sme sa okamžite skryť do priestoru za knižnicami. Tu sme nesmeli takmer ani dýchať, aby nedošlo ani k tomu najmenšiemu znameniu, že tam žijeme. Až ako dospelá som pochopila hrdinstvo ľudí, ktorí nám pomáhali. Aj keď sme neboli Židia, matku hľadali pre jej pôvod a otca pre jeho vedomosti. Ani jeden, ani druhý nezradil, ale nakoniec známe 50-te roky 20. storočia dosiahli to, čo sa nepodarilo v čase nášho pobytu na námestskom zámku. Nespomínam na to s trpkosťou, iba ma to poučilo, že nech je doba akokoľvek, vždy existujú ľudia, pred ktorými sa s úctou sklomim, a iní, ktorí svojim konaním trescú sami seba. Moja stará matka ma vždy poučovala, nepesťuj v sebe nenávisť, závisť a žiarlivosť, lebo ľudia takto zameraní vždy najviac potrescú sami seba takým spôsobom, ktorý by si ty ani nevymyslela. Aj to je pre mňa posolstvo tohto námestského zámku.“

Po vypočutí tohto príbehu sme pokračovali v programe s pocitom radosti a uspokojenia z dobre vykonanej práce, alebo z užitočne stráveného času, čo je fantastické. A takto sme sa vrátili domov, takmer pred vchod do našej skromnej zborovej miestnosti na Konventnej ulici. Boli sme unesení dojmami aj pri vedomí, že možno nasledujúce dni budeme zápasit' s problémami. Tá radosť však pretrvala, pretože naša NO kypí životom.

Hedviga Kramárová

BYL JSEM POSLEDNÍM DĚKANEM HUSOVY 1 ČESKOSLOVENSKÉ BOHOSLOVECKÉ FAKULTY

**VZLETY A PÁDY
HUSOVY ČESKOSLOVENSKÉ
BOHOSLOVECKÉ FAKULTY**

Zkušenosti posledních desetiletí potvrzují filosoficko-teologické hledisko, podle něhož naše jednání v průběhu dějin má dvojnásobný charakter. Čím je situace komplikovanější, tím narůstají možnosti různého výkladu sledovaných činů. Naznačený výkladový klíč předznamenává poznávání složitých dějinných jevů, jako je historie Církve československé husitské nebo teologické fakulty v převratech uplynulých devadesátiletí: záleží na kontextu, do něhož je řadíme. Z dnešní perspektivy již samotný podnět senátu ČSR v r. 1935 k úpravě statutu Husovy fakulty podnítil jako cíl zřízení konfesní fakulty CČS. Výdaje na obranu státu a válečný konflikt 1939-45 perspektivu oddálily. Poválečný rozvoj Husovy fakulty ukázal sice teologické shody, ale i tradiční a perspektivní rozdíly obou sekcí a jejich církevního zázemí. Vládní nařízení ze 14. července č. 112/1950 Sb. mělo globální cíl podřídit teologické fakulty dohledu Státního úřadu pro věci církevní. Vynořily se obavy i naděje. Negativní dopad nového nařízení postihl především český katolicismus. Katolické starosti solidárně sdílela demokratická skupina v CČS: v kritické době Prof. F. M. Hník s panem arcibiskupem Beranem veřejně vystoupili proti politické diktatuře. První děkan Komenského evangelické fakulty Prof. J. L. Hromádka připomínal sobě i ekumenickým kolegům, že je snazší fakultu získat než ji udržet v integritě. Víru a naději nastupující

teologické generace CČS, již spojoval postoj „Bible proti liberalismu“ (J. Mánek) může charakterizovat žalostivá chvála „Budu tě vyvyšovat, Pane, neboť činíš podivuhodné věci“ (Ž 25,1). V čase těžkých mračen a obav představovala konfesní fakulta záblesk světla z Boží vůle. Program vzdělání kněží načrtl již v r. 1906 Karel Statečný a František Kovář jej propracoval. Otevřením fakulty se realizovalo obsazení všech teologických disciplín, posílila výuka sociální etiky a pastorační práce v průmyslové společnosti a v misi, získaly zkušenosti v řízení instituce i umožnil samostatný vstup na národní a mezinárodní akademickou scénu. Stalo se nezbytným dlouhodobě uskutečňovat přípravu vědeckých pracovníků. Personální obsazení prvního učitelského sboru bylo výsledkem - jak jinak? - kompromisu. Netrvalo dlouho a na fakultě zůstali jen ti, pro něž „učit teologii“ bylo Božím posláním, osobním naplněním a profesním štěstím. To jsme cítili z osobností našich učitelů Hníka, Rutle, Trtíka, Mánka, Kaňáka i dalších. V komplikované situaci, již tvořil dohled a zájmy ze strany státního úřadu, ale i dědictví naší církevní minulosti, byly vystaveny zkoušce osobní vztahy. Základní solidarita učitelského sboru, formována generačním zápasem o konfesní fakultu, byla patrná ze střidy v děkanské funkci. Půdorys osobních i oborových vztahů se promítal i do studentské obce, jejíž velikost i duchovní kapacita byly kolísavé. Mezi studentskými lavicemi a učitelskou katedrou existovala otevřená komunikace. Světlé rysy spirituál-

ních vztahů fakulty vidím na pozadí temných ateistických vln v letech 1953 a 1958; měly důsledek i ve vnějších vztazích. Zájezdy učitelů, někdy i se studenty, do náboženských obcí byly časté, právě tak i přednášky na synodách a diecézních shromážděních. Krásnou kapitolu představovala pravidelná zasedání kateder, zejména systematické, biblické a historické. Poradní komise Ideové rady byly vedeny profesory fakulty, což jim jako poradním orgánům ústřední rady dávalo význam a váhu. Pozoruhodné vzepětí v souvislosti s „Pražským jarem“ představovaly dialog s filosofy a spolupráce s lékaři. Zahraniční styky byly značně omezené, ale o to intenzivněji prožívané. Dvezené knihy představovaly zdroj podnětů; jisté zvláště podnětné přeložil do češtiny Prof. Trtík a šířily se jako samizdat. O tom se dnes neví nebo mlčí. Zdeněk Trtík nesl hlavní tíhu teologického zápasu o víru a naději: Základy víry v jejich kanonizované podobě jsou toho nepominutelným důkazem.

DĚJINY PROBÍHAJÍ VE VLNOVÁCH
Spirituální rysy fakultního života byly zejména ovlivňovány výměnou generací v cirkvi a na fakultě a vlnami kulturního a politického života zvnějšku. Symbolickou uzlovou událostí byl VI. sněm v r. 1971. Naposledy se sešli představitelé zakladatelské generace jako zástupci náboženských obcí. Profesionální ubytovatel sněmovníků je obdivně charakterizoval jako „zapadlé vlastence“.

Zdeněk Kučera
Pokračování příště

Studijní cesta bratra faráře Jaroslava Křivánka na Blanensko

V závěru prvního zářijového týdne jsme měli tu čest poznat další vzácné hosty. Koncem týdne naplněného patnáctou nedělí po Hodu Božím svatodušním konal poznávací cestu do našeho kraje bratr farář z Vysokého nad Jizerou Mgr. Jaroslav Křivánek s manželkou Jitkou. Vykonal všechny liturgické úkony a bohoslužby spolu s naším farářem

Martinem Kopeckým od pátku 3. září do neděle 5. září. Nebudeme popisovat celý pobyt faráře Křivánka u nás a zaměříme se na jeden den, na sobotu 4. září.

Tento den byl dnem svatebním pro sestru Michaelu Fadrnou z lysického sboru a bratra Martina Uhlříka z Husova sboru Brťov. Snoubenci

Dokončení na str. 4

ZPRÁVY

Slavnostní bohoslužby

Srdečně zveme na tradiční bohoslužbu ke vzniku samostatného československého státu, která se koná ve čtvrtek 28. října od 15 h ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové. Kázáním poslouží pražský biskup doc. ThDr. David Tonzar, Th.D.

(red)

Nová publikace

Česká biblická společnost připravuje zajímavou a potřebnou publikaci: "Řecko-české vydání Nového zákona s připojením řecko-českého slovníku". Nabízí se tak možnost poznat originál biblického textu, který nám otvírá český překlad. Toto vydání může být přínosem pro hloubavé čtenáře Písma a pomocí pro všechny kazatele Božího slova.

Objednávky soustřeďuje do 15. října prodejna Blahoslav (Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, e-mail: prodejna.blahoslav@cesh.cz)

Jiřina Mojžíšová

Přednášky na Břevnově

Náboženská obec Praha 6-Břevnov pořádá v rámci 90. výročí zrodu naší církve přednášku J. Urbana "Rukopisy Královédvorský a Zelenohorský". Přednáška se koná dne 12. října od 18 h v prostorách Sboru Jana Želivského Na Petynce a je součástí historického cyklu besed, který letos na podzim pořádáme.

Další přednáška se koná 21. října rovněž od 18 h. Tentokrát bude přednášet

Martin Jindra na téma "ČCS v 50. letech 20. století".

K přednáškám podáváme fairtradeový čaj a sušenky, vstup je volný. Srdečně zveme všechny zájemce!

(rst)

Vzpomínka

Vzpomínáme a nezapomínáme na bratra faráře Josefa Foltýna, který by se 2. října dožil 104 let. Byl to věrný služebník v církvi více než 30 let s velmi laskavou povahou a pochopením. Vzpomínají děti

Miluška a Dušan s rodinami.

Akademické shromáždění

Děkan Husitské teologické fakulty UK v Praze srdečně zve na slavnostní akademické shromáždění u příležitosti ukončení vědeckého výzkumného záměru „Církev v českých zemích a otázka nacionalismu“. Na tomto shromáždění si současně připomeneme 60. výročí vzniku Husitské teologické fakulty. Akademická slavnost se koná v pátek 15. října ve 14.30 h, ve velké aule Karolina, Ovocný trh 3-5, Praha 1. Po shromáždění jste zváni k malému občerstvení do recepčních místností Karolina.

Prosíme o potvrzení účasti do 11. října na mail asistent@htf.cuni.cz nebo na adresu sekretariát děkana UK HTF, Pacovská 350/4, 140 21 Praha 4-Krč.

(JBL)

Doteky v Liberci

Doteky - plochy poznání, 102. setkání v Liberci se koná na naší faře 22. října. Od 16.30 h začne vermisáží obrazů Jany Eichlerové (hudba Věra Párysová). Od 18 h následuje talkshow

Stanislava Kubína "Jizerské příběhy". Hostem je ing. Jaroslav Procházka, hudba Tereza Himmelová a Kateřina Vanerová.

(sk)

Krajina Ducha

Do konce října je možné navštívit výstavu obrazů Jitky Gočaltovské s názvem Krajina Ducha. Autorka pracuje pastelem a ve své tvorbě vychází z přírody. Vytváří krajinná zátíší a zákoutí, která člověka vybízí k tomu, aby do nich vstoupil, odpočíval a načerpal nové síly k naplnění Božího plánu pro svůj život. Galerie v Praze 1, na Jánském vršku 15, je otevřena denně od 11 do 18 h. Autorka bude celý říjen v galerii přítomna a těší se na osobní setkání.

(red)

Přednáška v Pardubicích

„Otázka unionismu a protireformace za tureckého ohrožení střední Evropy“, tak zní název přednášky, kterou prosloví doc. PhDr. Václav Huňáček, CSc. z Ústavu slavistických a východoevropských studií na Filosofické fakultě UK.

Bude to na XXXII. Seminári historické společnosti VERITAS, který se bude konat v sobotu 23. října v 10 h v sálku na faře ČCE v Pardubicích, Sladkovského 638.

Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 11. 10. - 20 hodin
Bach, Orff, Bizet
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany
- * 12. 10. - 17 hodin
Bach, Händel, Purcell
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka
- * 13. 10. - 17 hodin
Bach, Händel, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany
- * 14. 10. - 17 hodin
Vranický, Mozart
České smyčcové trio
- * 15. 10. - 17 hodin
Bach, Händel, Mozart
O. Kvěch - varhany,
V. Slivanský - flétna
- * 15. 10. - 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
- * 16. 10. - 17 hodin
Bach, Schubert, Albinoni
J. Pokorná - varhany,
M. Kejmar - trubka
- * 16. 10. - 20 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Händel
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
- * 17. 10. - 17 hodin
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
- * 17. 10. - 20 hodin
Händel, Mozart, Bach, Vivaldi
A. Bárta - varhany,
Camerata Pragensia orchestra

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

UZDRAVENÍ SYNA KRÁLOVSKÉHO SLUŽEBNÍKA

U	V	Í	N	E	M	A	N	Z	M
V	Z	I	J	N	D	A	S	A	U
Ě	Z	D	Ž	I	E	Y	T	M	A
Ř	Á	V	R	L	N	M	P	O	N
I	Z	P	I	A	A	Ů	O	D	R
T	R	L	R	R	V	K	U	C	A
J	A	S	Í	O	S	E	Ť	Y	F
G	K	V	N	D	S	J	N	E	A
Ž	S	L	U	Ž	E	B	N	Í	K
I	V	J	N	Á	V	R	A	T	!

doma	návrat	služebník	víra
Galilea	nemoc	syn	zázrak
Judsko	pout'	uvěřit	znamení
Kafarnaum	prosba	uzdravení	živ

(Řešení z minulého čísla: Hostina)

Jana Krajčířiková

Z EKUMENY

SVĚTOVÁ RADA CÍRKVÍ A PENTEKOSTALISTÉ SE VZÁJEMNĚ POTŘEBUJÍ, UVEDL. GENERÁLNÍ TAJEMNÍK SRC

Rev. Dr. Olav Fykse Tveit, generální tajemník Světové rady církví, prohlásil ve středu 24. srpna na Světové konferenci pentekostalistů (církve zdůrazňující působení Ducha svatého - pozn. red.) ve švédském Stockholmu, že „jednou z mnoha výzev, kterým čelíme v procesu hledání křesťanské jednoty, je potřeba překonat rozdíly a předsudky způsobující vzájemné vyřazování“.

Ve svém uvítacím proslovu - prvním ze strany generálního tajemníka na Světové konferenci pentekostalistů - Tveit vyzdvihl naději, která se otevírá s jeho pozváním na konferenci a šanci mluvit o osobních zkušenostech s pentekostálním hnutím. Taktéž poukázal na povolání obou stran konat Boží misii a na nutnost spolupráce při naplňování tohoto cíle.

„Být jednotni znamená podávat společně svědectví o kříži a vzkříšení Krista, vyslyšet Boží volání po úsilí o spravedlnost a mír na Božím světě, uposlechnout Božího přikázání být skutečným bližním všem, kdo nás potřebují, bez ohledu na to, kým jsou, kde jsou, jaké barvy je jejich pleť a jakého jsou vyznání.“

S odkazem na První dopis Korintským, kde apoštol Pavel říká, že je mnoho členů církve, ale jedno tělo, Tveit dále prohlásil: „Nemohu říci jedinému bratru ani sestře v Kristu – nepotřebuji vás. Potřebujeme se navzájem, neboť jen společně můžeme tvořit jedno Kristovo tělo.“

Dále zmínil své skandinávské kořeny (je norského původu) a ohodnotil přínos pentekostálního hnutí pro duchovní život severovýchodních zemí a pro jeho vlastní cestu víry.

Část jeho ekumenické cesty „obohatilo požehnání“ rodinných členů, kteří patří k pentekostální církvi, dále pak účast na procesech, které vedly norské pentekostální církve až k členství v Křesťanské radě Norska.

S ohledem na téma konference „Vyzbroj sebe, ostatní a církev“ jako výzvy ke společnému růstu v jednotě pro velkou Boží misii Tveit uvedl, že SRC a pentekostální církve „najdou nové cesty svědectví naší jednoty v Kristu a sdílení Boží misie“. „To, že jste mě sem dnes pozvali, je jedním ze znamení, že tato naděje existuje,“ řekl.

Světová konference pentekostalistů je třídní setkání představitelů tohoto hnutí z celého světa. Ve Švédsku je téměř 450 pentekostálních kongregací.

SRC

Studijní cesta bratra faráře Jaroslava Křivánka na Blanensko

Dokončení ze str. 3
byli oddáni v dřevěném kostelíku v Blansku bratry faráři Martinem Kopeckým a Jaroslavem Křivánkem.

Oba faráři poté vykonali další svatební obřad v Rudici. Poté se jejich cesty rozdělily a farář Martin s rodinou se účastnil svatební hostiny novomanželů Uhlířových v Zámecké restauraci v Lysicích.

S Křivánkovými jsme se opět setkali v našem sboru v Brťově – Jenčí. Bratr farář Jarek měl pěkné a poučné kázání a jeho žena Jitka ho doprovázela na varhany. Její hra pro nás byla velkým zpestřením, protože dosud jsme poznali jen umění sester varhanic Ivany a Evy. Dalším zpestřením byla účast svatebčanů v čele s novomanželi Uhlířovými. Popřáli jme jim mnoho štěstí, lásky, víry a pokory do společného života a totéž přejeme i druhému páru z Rudice.

Křivánkovi se odjeli nachystat na nejvýznamnější den v našem kraji – neděli. V Den Páně Mgr. Jaroslav Křivánek spolu odsloužil všechny bohoslužby, a třebaže ho farář Martin nešetřil, vše úspěšně zvládl. Oba hosté jsou milí a přátelští lidé i věříme, že mají na nás a náš kraj stejně hezké vzpomínky jako my na ně a zároveň se těšíme na další setkání.

Jak jsem zmínil, bratr farář Jaroslav Křivánek působí ve Vysokém nad Jizerou a zároveň administruje náboženskou obec Jilemnice, stejně jako bratr farář Martin Kopecký pracuje v Blansku a administruje náboženskou obec Vyškov. Pro nás je tato návštěva o to přínosnější, že na Vysocku v Podkrkonoší se narodil a působil také jeden ze zakladatelů Církve československé ThDr. Karel Farský.

Jaroslav Křivánek, ačkoli pochází jako já z Hané, je pro nás na Blanensku a Vyškovsku poslem z rodného kraje prvního patriarchy Farského a také pozvánkou k návštěvě tohoto krásného koutu naší vlasti. Cesta manželů Křivánkových do náboženských obcí Blansko a Vyškov byla zároveň také odměnou pro bratra faráře Kopeckého k jeho jubileu deseti let ve farské službě náboženské obce Blansko.

Spolu s patriarchou Farským připoujji slova Písma z listu apoštola Pavla Efezským 3,20–21: „Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit, jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.“

Jiří Vymětalík

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@cesh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9